

In *Meestersprekers* zijn 19 doorgewinterde sprekers aan het woord. Daaronder enkele dominees (Carel ter Linden), juristen (Gerard Spong), politici (Hans Wiegel) en wetenschappers (Frits van Oostrom). Wat voegt dit boek eigenlijk toe aan de bestaande boeken over retorica? Onze spreekcultuur is niet heel sterk ontwikkeld, stellen de auteurs. De meestersprekers bevestigen het beeld dat ons onderwijs in retorica tekort schiet. We moeten dus leren van goede voorbeelden. En eigenlijk zijn de kenmerken van deze sprekers al terug te vinden bij Aristoteles. Hij noemde drie middelen die de spreker nodig heeft om te overtuigen: 1. zijn karakter; 2. de emoties die hij oproept bij het publiek en 3. zijn redenering. Ten eerste moet de spreker deskundig en eerlijk overkomen. Ten tweede moet hij emoties op kunnen roepen bij zijn publiek. Ten derde moet de spreker een helder standpunt hebben welke hij onderbouwt met geloofwaardige argumenten. Ook is het belangrijk dat hij zijn argumenten toelicht aan de hand van voorbeelden, zodat het publiek het ook begrijpt. Ook het boek *Meestersprekers* voldoet aan die laatste voorwaarde. Het is helder van toon, heeft een duidelijke structuur voorzien van sprekende voorbeelden en sluit af met de belangrijkste conclusies. Een leerzaam boek dus. En leuk om te lezen door de vele citaten van meestersprekers. Gelukkig zijn zij allemaal van mening zijn dat iedereen een goede spreker kan worden. Hoe dan? Oefenen, oefenen, oefenen.

Kennislink, 21/12/2010